

DE MOORDENAAR VAN LOTTES ZUS LOOPT WEER VRIJ ROND

MAN DIE MAARTJE PIECK VERMOORDDE OP VRIJE VOETEN

De tbs-behandeling van de man die negentien jaar geleden Maartje Pieck uit Kampen om het leven bracht, komt ten einde. In 2000 vermoordde de nu 56-jarige Jan H. het 15-jarige meisje terwijl ze folders rondbracht. In zijn woning werd ze verkracht en daarna vermoord.

De rechtbank in Zwolle oordeelde op 5 maart de behandeling te beëindigen op advies van deskundigen. De kans dat hij weer de fout ingaat, wordt als zeer laag ingeschat. Volgens RTV Oost zei H. twee weken geleden dat hij zich fijn voelde bij zijn regelmatige leven. Hij drinkt niet meer en heeft een sociaal netwerk weten op te bouwen. De nabestaanden van Maartje Pieck houden hun hart vast nu Jan H. weer op vrije voeten komt. Michael P., de man die Anne Faber doodde, kreeg immers ook te snel te veel vrijheid, omdat de risico's dat hij opnieuw de fout in zou gaan onvoldoende waren onderzocht. De deskundigen zijn echter unaniem dat met een behandeling geen doel meer te behalen valt.

Het OM had verlenging van de maatregel met een jaar gevraagd. Volgens de officier van justitie verbiedt de wet dat de tbs nu al ten einde komt. Voorafgaand aan zo'n einde moet er eerst een voorwaardelijk einde van een jaar lopen. En dat jaar was nog niet helemaal afgelopen. Die regel gaat niet op, aldus de rechtbank. De maatregel eindigt op vrijdag 8 maart. Die datum komt overeen met de datum waarop ooit de tbs-maatregel inging. H. was niet aanwezig om het vonnis aan te horen.

Bron: RTL Nieuws

'WE WAREN EEN HAPPY FAMILY. TÓT MAARTJE WERD VERMOORD'

Negentien jaar geleden werd Maartje Pieck (15) vermoord. De dader werd veroordeeld, maar is nu weer op vrije voeten. Voor Lotte (33), Maartjes zusje, is dit onverteenbaar. "Voor ons wordt het nooit meer hetzelfde, terwijl hij zijn leven nu op de rit heeft."

Soms, als Lotte iets op tv ziet wat aan haar zus doet denken, komt alles boven. "De pijn is intens. Je komt er nooit meer los van. Ik zat bijvoorbeeld een keer in de auto op weg naar mijn werk en had de radio aan. Frits Sissing, de oud-presentator van *Opsporing verzocht* was in de uitzending. Edwin Evers vroeg wat hem het meest was bijgebleven in al die jaren. Toen antwoordde hij: 'Maartje Pieck.' Bizar! Dat is mijn zus, denk ik dan. En dan komen de herinneringen. We waren echt een happy family. Ik had een onbezonnen jeugd, alles was leuk en gezellig. Totdat Maartje werd vermoord. Zij was vijftien, ik veertien. Het zou nooit meer zijn zoals het was geweest. Het gat in ons gezin zal er altijd zijn." Lotte is inmiddels zelf moeder van drie jonge kinderen van drie maanden, tweeënhalve en vier jaar.

In 2000 trok de nu 56-jarige Jan H. de vijftienjarige Maartje zijn huis binnen, terwijl ze folders bezorgde. Op de zolder van zijn huis werd ze verkracht en daarna vermoord.

Intens verdriet

"Ik herinner het me als de dag van gisteren. Maartje kwam niet thuis en dat was niks voor haar. De politie zette een grote zoekactie op touw. Helikopters cirkelden boven ons huis. We maakten ons verschrikkelijk zorgen. Na twee dagen werd haar lichaam gevonden in een bos, achter een asielzoekers-

centrum, waar de dader haar had neergelegd. Bij dat nieuws werd de bodem onder ons vandaan geslagen. Ons onbezorgde, vredige gezinsleven veranderde in één klap. Er was ongeloof dat dit ons moest overkomen. Intens verdriet. Maartje en ik waren dikke vriendinnen. Ze was lief en vrolijk, net wat drukker dan ik. We zaten samen in een hockeyteam en trokken veel met elkaar op. Vaak sliepen we samen in één bed. Maartje had een kamer op zolder, behangen met posters van Leonardo DiCaprio, maar ze vond het niet zo prettig om daar te slapen. Daarom kwam ze vaak naar mij toe en kroop bij me in bed. Achteraf is het bizar dat haar juist op een zolder iets verschrikkelijks is overkomen. Alsof ze het voorvoelde.

De dader, Jan H., werd snel gepakt. Daar waren we blij om. Ik had er niet aan moeten denken dat we daarover in onzekerheid waren gebleven."

Niet extra bang

Na de zomervakantie ging Lotte gewoon weer naar school. "Ik richtte me op mijn school en later mijn studie. Maak je maar niet druk om mij, was mijn gedachte. Mijn ouders hadden al genoeg aan hun hoofd. Ik haalde achten en negens, studeerde hard. Ondanks de omstandigheden heb ik een vrij normale jeugd

LOTTE: 'MAAK JE MAAR NIET DRUK OM MIJ, HEB IK LANG GEDACHT.'

gehad. Ik was niet extra bang door wat er met Maartje was gebeurd, maar zorgde er wel altijd voor dat ik met anderen mee naar huis fietste. Binnen ons gezin probeerden we er het beste van te maken. We verwerkten ons verdriet ieder op onze eigen manier. Mijn moeder vond het fijn om te praten, terwijl mijn vader, broer en ik ons meer afsloten. We accepteerden dat van elkaar en zijn nog altijd een hecht gezin. We hebben het als familie helemaal niet zo slecht gedaan. Daar kunnen we echt trots op zijn. Altijd onze rug recht gehouden en vol vertrouwen door in dit leven. Maar dat neemt het verdriet om Maartje nooit weg. Ze zeggen wel 'ieder huisje heeft zijn kruisje', maar ons kruis is wel heel zwaar en groot. Dat gun je niemand."

Van de kaart

"Toen in 2010 in het nieuws kwam dat de twaalfjarige Milly Boele seksueel was

'IN ÉÉN KLAP VERANDERDE ONS ONBEZORGDE GEZINSLEVEN'

misbruikt en vermoord door een man uit haar buurt, ging het ineens helemaal niet meer>

goed met mij. De beelden en herinneringen aan Maartje kwamen terug. Ik was volledig van de kaart. Tien jaar lang heb ik mijn verdriet en pijn min of meer weggestopt en dat lukte me vanaf dat moment niet meer. Ik ben in therapie gegaan bij een psycholoog. Ook het feit dat ik zelf moeder werd, had zijn weerslag op mijn gevoelens. Als je zelf kinderen hebt, snap je extra goed hoe het

'KIJK NAAR DE MOORDENAAR VAN ANNE FABER: HIJ KREEG OOK TE SNEL TE VEEL VRIJHEID'

voor een ouder moet zijn om een kind te verliezen. Er wordt iets heel dierbaars van je afgenomen. Dat kan nooit meer goedkomen. Mijn kinderen zijn nu nog jong, maar als ze groter worden, zal ik meer moeite hebben ze los te laten. Waarschijnlijk zal ik bezorgder zijn dan de gemiddelde moeder als ze op pad gaan.

De gesprekken met de psycholoog hielpen me om op een andere manier om te gaan met mijn verdriet en met nare gedachten. Ik heb geleerd hoe ik ze kan relativeren. Het gaat daardoor nu weer beter met mij."

Maartje en Lotte vroeger.

LOTTE: 'IK MIS MAARTJE VERSCHRIKKELIJK. ZE ZOU EEN HEEL LEUKE TANTE ZIJN GEWEEST.'

daarin allemaal is misgegaan, houden wij ons hart vast voor de moordenaar van Maartje." Uit het onderzoeksrapport van de Onderzoeksraad voor Veiligheid naar aanleiding van de moord op Anne Faber, blijkt dat dit geen incident is, maar het gevolg van een falend systeem. Michael P., de man die Anne om het leven bracht, kreeg te snel te veel vrijheid, omdat de risico's dat hij opnieuw de fout in zou gaan onvoldoende werden onderzocht. "Als ik dan kijk naar Jan H., vraag ik me af of hij wel vrij had mogen komen. Hij heeft een zedenverleden. Zijn zus, stiefdochter en een vrouw hebben aangifte gedaan voor seksueel misbruik, maar hij is daarvoor nooit veroordeeld. We weten ook dat in 2011 in het forensisch psychiatrisch centrum Oostvaarderskliniek in Almere is geoordeeld dat er in zijn behandeling totaal geen progressie zat en de behandelaars het idee hadden dat hij de regie in handen had: alleen onder zijn eigen voorwaarden deed hij mee aan therapieën. De kans op herhaling was onveranderd hoog. Hoe kan het dan acht jaar later ineens beter met hem gaan?"

Wij hebben het idee dat hij een toneelstukje speelt en zegt wat ze van hem verwachten. En daarbij komt de universitaire studie psychologie, die hij in de gevangenis mocht volgen, natuurlijk goed van pas. Je moet er toch niet aan denken dat die man ooit een eigen psychologiepraktijk gaat opzetten? Hij heeft gezegd dat hij niet in Kampen zal komen wonen, maar een gebiedsverbod heeft hij niet. Niets let hem om zich hier te vertonen en ook dat vind ik een naar idee. Hij zou elk moment voor ons kunnen staan."

Onprettig

"Het voelt voor mij al met al heel oneerlijk. Voor ons wordt het nooit meer hetzelfde, terwijl hij zijn leven nu goed op de rit heeft.

Hij heeft een baan en een vriendin met wie hij gaat samenwonen, hij ziet de toekomst zonnig tegemoet. Op kosten van de maatschappij volgde hij die studie psychologie. Mijn moeder en ik hebben onze therapie volledig uit eigen zak moeten betalen. Best een dure grap. Dat soort dingen geven me een onprettig gevoel. Pas in september 2016 kwam Slachtofferhulp weer bij ons in beeld. We hebben na zestien jaar onze eigen casemanager gekregen en ontvingen ieder nog een bedrag van vijfduizend euro. Daar zijn we dankbaar voor. In de loop der jaren zijn de voorzieningen voor nabestaanden een stuk beter geworden. Mijn vijfduizend euro ging op aan het aflossen van mijn studieschuld omdat we een nieuwe hypotheek moesten afsluiten. Desondanks lijkt het de omgekeerde wereld. Voor de dader wordt alles gedaan om hem een mooi nieuw leven te geven. Maar mijn ouders, die het financieel zwaar hebben, moeten het zelf oplossen."

Veel respect

"Mijn vader heeft jaren voor één baas gewerkt, maar kwam in de crisis thuis te zitten. Hij heeft allerlei baantjes aangegrepen, vaak voor het minimumloon. Fysiek is hij

ook niet fit. Hij heeft een etalagebeen (daarin heeft hij een slechte doorbloeding) en kan niet heel zwaar werk doen. Je zult hem er nooit over horen. Ook al staat hij de wc's te boenen of de sprinklerinstallatie af te stoffen, hij loopt met een glimlach rond op de werkvloer. Daar heb ik enorm veel respect voor. Sinds december zit hij weer thuis. Mijn moeder sprokkelt alle uurtjes werk bij elkaar die ze kan krijgen. Ze moeten het met weinig geld zien te rooien. Dit en de hele ontwikkeling in de zaak van Maartje zorgt ervoor dat mijn vader 's nachts met hartkloppingen op bed ligt en zeer slecht slaapt. Als ik dan bedenkt dat Jan H. blijer is dan ooit, vind ik het niet eerlijk verdeeld. Ik heb hierover een brief geschreven aan de minister-president. Ik kreeg een vriendelijk antwoord terug, maar hij kon niets voor ons betekenen, zoals ik al verwachtte."

Lege plek

"Intussen zullen wij verder moeten met dit verlies. Elk jaar gaan we op Maartjes sterfdag en verjaardag naar haar graf. Met Kerst is er altijd die lege plek. Toen ik ging trouwen en kinderen kreeg, was Maartje er niet bij. Op zulke momenten mis ik haar verschrikkelijk. Ze zou een heel leuke tante zijn geweest, maar ik heb het nooit kunnen meemaken. Uit mijn kinderen haal ik veel liefde. Uiteindelijk draait alles om liefde en niet om haat of wrok. Daar houden we ons aan vast." ♥